

UUT'T OLDE VODDEN

Stamppot met 'n stuk bostkõnne
Ai dat vrõgger smiddags kregen
Al wast weér ok miézerug kolt,
Dan kõi der wel weer tegen!
Zon ribbestuk van de koé
Doorin zit vile krach,
Mennug-éne zal dan ok zeggen
Datte dat ok noew nog mag!

Proaten òver lekker etten
Dat doot de mense wat graage,
tKump allichte umdat z'almoor
Weer verzorgen mot eur maage.
De maage das een instrument
Dat slim vake mot bespõlt,
De tonge preuft, en wet precies
Woar of de maage van hòlt.
nTonge dee keurt zeg ok metéén
As tr iets is dat neet deugd
En al hei honger as een peerd
Daj dat neet etten meugt!

Noa de tonge hei te luustren
Dat leer iej al as kind,
En ie mot iets nooit slik'n
As iej'tneet zuuver vindt.
Want ai oew máge verwaarloost
Dan ontredder iej oew fiks,
Asse 'n betjen van streek is
Dan buj al minder as niks!
Ok asse neet genug krig,
Kumpe us een keer te kot,
Dan veúlt een mense as dat
Hee door wat an doon mot!
Kreege wat te vólle'nkeer,
Umdat ut zo lekker was,
Oe eigen schuld, en ok heel mis
Dat veul'n iej noatied pas!

Iej heb ok wel us eheurd,
(tWodt enkel ezeg van'n man)
En veur zowiet dee hebt 'n hart;
De vrouwluu dee zekt doorvan
Dat d'weg dee doornótoé geet
Moor moeiluk is en tráge,
dWeg moj verzichtug benòadren,
En dee lóp deur de maage!
Kump 'nkeerismáge an zn trek'n
Dan kump ok zien stemming pas,
Dan kónt ze alles met 'm begin'n
Isse in eur hande as was!

Dat vrouwluu néét van ett'n holt
Is hiermet tuurluk niét ezeg,
Hoowel, veral in de latre tied
Hef ut ter wel wat van weg.

Der bunt noew vólle wichte
Dee wilt alsmoor 'tslanke,
Zólt ok zich zelf te kot doon
En wodt mager as een planke!
An de mode doot deerns met,
Dee vranderd glukkuug af en toé
Hopluk zal ok weer òver goan
Biej vrouwluu 'tmagere gedoé!
Want as 'nmense zich beknibbelt
Te weinug etten binnen krig
Kuj der gerus op rekkenen
Das mis, en dat wrèekt zich!

Eertieds toè'k nog jonge wazze
Waarn deerns mollug, stonn bol,
Zoln neet van magerheid brekn
An zon deern haj d'hande vol!
De jonges van teguswoordug
Zeet ok noew toch allich
ùeern'ndeern dee dr mag wèezen

En neet'n al te mager wich!
Louw hop'n dat deur goeje kos
dSchróalugheid wat minder wodt
Ze neet op'n pond kiekt, en zich
Te goed doot an de winterpot!

sWinters atte wiej altied graag
Hadn dr trek in, soms hevug,
Wat meer as bieje de zomerdag,
En't etten was tan meer stevug!
Veral as ter pas was eslacht
Leepe wiej wel us uut de pas!
Want dan mos in kotte tied
Op, wat minder duurzaam was.

Slachten deen ze niét moor zo,
Moor 'twodden mees e-doane
As iederéne ut tr noa had,
En dan biejan-komende moane.
As de vrouwe maandstonde had
Meenen ze dat ut dan neet geet,
Eur oadem zol 't vleis bederven
Dus dee dage deen ze ut neet.
Biej af-goande moane leeten ze
Zolt minder zolt wèen
' - Ut slachten ok achterwège,
Dan zol 'tzolt minder zolt wèen
En waarn de butte half lèege
Eerste ketier tut volle moan,
Zo zeien ze toé wied en zied,
Zit in butte de meeste merg,
Veur 'tslachten de beste tied.

As in de butte 'nhoop merg zat
Wat waare wie doormet blieje!
Zon knòòke ekokt in de soep
Dat was toch leef-hebberje!

OME JEHAN